

10. Da, ako hoće PP. Oci da povećaju kapelu ili crkvu, razumije se da je uvijek sačuvano pravo bratovštine, a u slučaju da bi odatle pošli bilo kada, crkva ostaje uvijek samo pravom bratovštine sa svima poboljšicama i uresima koji su u njoj, kao i sve poboljšice i gradnje koje bi Oci podigli uz svoje sklonište.

11. Da se učini tačan javan inventar svega što će bratimi uručiti spomenutim Ocima.

12. Da su PP. Oci dužni uvijek davati u svom samostanu bratimima mjesto podesno za držanje njihovih sastanaka.

13. Da sve ove tačke potpišu sadašnji starešine spomenutih Otaca, koji se ovdje nalaze, i M. P. O. Provincijal i Kustodi, e da ih vrše i izvršuju nepovrijedljivo i njihovi nasljednici, kao što se moli i Preuzv. Generalnog Providura, da im dade snagu svojim časnim dekretom.³³

Uvjeti, sadržani u ovim tačkama, zaista su teški, naročito u desetoj, prema kojoj redovnici nijesu nikada mogli doći do vlasništva crkve, pa ni ono što bi mogli učiniti u crkvi ili oko crkve nije bilo njihovo vlasništvo.

Slične uvjete bio je stavio nadbiskup Stjepan Cosmi³⁴ god. 1704, OO. Kapucinima, kad ih je htjela splitska općina

³³ Stampa, 30—32.

³⁴ Nadbiskup Cosmi rodio se je u Mlecima 24. IX. 1629 od velikaških roditelja Ivana i Katarine Cosmi. Škole je svršio u patrijaršijskom sjemeništu kod regularnih klerika sv. Jeronima Emilijana ili Somaska kraj svetišta Gospe od Zdravlja, nakon česa je stupio u njihov Red. Bio je profesor književnosti i filozofije u svom Redu, provincijal i general Reda. Odlikovao se je učenošću i pobožnošću. Nakon smrti splitskog nadbiskupa Bonifacija Albani iz Bergama († 1678), koji je pripadao istom Redu, Inocent XI imenova ga 5. IX. 1678 splitskim nadbiskupom. U Split je došao 25. XI. 1682. Mnogo je dobra učinio koliko, u vjerskom toliko u znanstvenom pogledu. Gotovo svake godine držao, je dijecezansku sinodu. Vrlo važne odluke prve sinode, koju je držao g. 1683, objelodanio je, a Nikola Bijanković, koga je g. 1684 imenovao svojim generalnim vikarom (god. 1699 postao je makarskim biskupom), preveo ih je na hrvatski i štampao g. 1696. Od prihoda benediktinskih opatija na Sustjepanu i sv. Ivana u Trogiru kao i drugih dobara, s dozvolom Sv. Stolice i Senata, god. 1700 osnova nadbiskupsko sjemenište u Splitu. Preminuo je 10. V. 1707 oko podne. Na smrti su ga dvorili biskupi trogirski Stjepan Cupilli i makarski Nikola Bijanković. U oporuci je bio naredio, da mu se, nakon smrti, izvadi iz tijela srce i pokopa u svetištu Gospe od Zdravlja u Mlecima, gdje je ppožio redovničke zavjete. Tako je i učinjeno i postav-